

РЕШЕНИЕ

№ 1430

гр. София, 01.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **7362** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните
нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от А. „М.”, Т. – Столична чрез
процесуалния представител – юрисконсулт А. срещу Съдебно решение без номер от
28.05.2012 г., постановено по НАХД № 19571/2011 г. по описа на Софийски районен
съд (СРС), НО, 103 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно
постановление (НП) № 104/09.06.2011 г., издадено от заместник – началника на М.
Столична, с което на [фирма], представлявано от управителя П. Ц. Е. на основание
чл. 108а, ал. 1 и чл. 124, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е
наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 50 000 лева
и са отнети в полза на държавата 61 броя кутии с цигари от различни марки, облепени
с валиден бандерол за платен акциз в Република България, емисии 2010 г. за
нарушение на чл. 100а, във връзка с чл. 108а, ал. 1 ЗАДС.

В касационната жалба се релевират основания за отмяна на оспорения съдебен акт,
поради неговата незаконосъобразност. Твърди се, че е постановен в нарушение на
материалния и процесуалния закон. Процесуалният представител посочва, че
единственият довод на СРС за отмяна на процесното НП е необоснован и касае
административното производство, а не административнонаказателното производство.

Посочва се също, че фактът, че е спазен срокът за подаване на заявление е ирелевантен в конкретната хипотеза, тъй като това условие (регламентирано в § 87, ал. 1 ЗАДС) не е било спорно и при издаването на НП, и в хода на съдебното производство. В касационната жалба се посочва, че е очевидно, че към момента на установяване на процесното нарушение, санкционираният търговец не е имал разрешение за търговия с тютюневи изделия. Настоящата инстанция е помолена да отмени оспореното съдебно решение и да постанови нов акт, с който да потвърди НП като законосъобразно.

С оглед на депозираната касационна жалба е постъпил отговор от пълномощника на [фирма] – адвокат П. с вх. № 19252 от 13.08.2012 г. В него се излагат съображения за оставянето ѝ без уважение. Адвокат П. счита, че срокът по чл. 116, ал. 1 ППЗАДС не е преклузивен, а инструктивен и не преклудира правото на административния орган да се произнесе, извън този срок, както и заинтересованото лице да обжалва евентуалния отказ по административен или по съдебен ред. В отговора се отбелязва, че чл. 115 и чл. 116 ППЗАДС са отменени с ДВ бр. 16 от 2011 г. и към момента на издаване на НП не са съществували, т.е. то се явява незаконосъобразно. Пзовава се на § 87, ал. 2 ЗАДС. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт С., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат П., който оспорва жалбата. Исква от настоящият състав да потвърди решението на СРС. Отново претендира направените по делото разноски и адвокатски хонорар. Представя писмени бележки.

Представителят на С. градска прокуратура – прокурор Костов дава заключение за основателност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде отменено.

Административен съд София – град, VII – ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 104/09.06.2011 г., издадено от заместник – началника на М. Столична. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въззивният съд обстойно е изследвал относимите към делото обстоятелства, задълбочено е анализирайл наличните доказателства и въз основа на същите е изградил обоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Въззивният съд правилно е приел, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана на основание чл. 108а, ал. 1 ЗАДС, за неизпълнение на определено в закон или подзаконов нормативен акт задължение. В АУАН и НП е описано точно в какво се състои това неизпълнение.

Безспорно е, че търговия с тютюневи изделия може да се извършва само при наличие на валидно издадено разрешение по чл. 100а от ЗАДС. Посочената норма, гласи, че се забранява продажбата, съхранението и предлагането на тютюневи изделия от търговци, които не притежават разрешение за продажба на тютюневи изделия.

В разглеждания казус [фирма] е притежавал разрешение, издадено от Столична община, за търговия с тютюневи изделия от 05.11.2001 г. По силата на § 87 ПЗР към ЗИД на ЗАДС, лицата, които към датата на влизане в сила на изменението на закона (01.12.2009 г.) притежават Разрешение за търговия с тютюневи изделия, издадено по реда на Закона за тютюна и тютюневите изделия (ЗТТИ), могат да подават заявление за издаване на ново разрешение в срок до 30.04.2010 г. До получаването на разрешението или на отказа за издаване на това разрешение, имат правото да продължат да осъществяват дейността си. Ответникът по жалбата е подал заявление за издаване на разрешение в предвидения срок /подадено е на 26.04.2010 г. с вх. № К 47 - 0440/. Няма спор, че с Решение за отказ № К 47 – 0440/19.10.2010 г. началникът на М. Столична не е уважил подаденото заявление, но към момента на извършване на проверката този административен акт не е бил влязъл в сила, поради което същият не е породил предвидените в него правни последици за адресата му. Т.е. правното положение на [фирма] би се изменило след окончателното влизане в сила на постановения отказ. Тогава той ще има задължение, при липса на издадено разрешение по чл. 100а ЗАДС да преустанови продажбата на тютюневите изделия, които е могъл да продава при действието на ЗТТИ. Обстоятелството, че санкционираното дружество получава Разрешение за търговия с тютюневи изделия от 01.12.2011 г. е ирелевантно за процесния случай.

На последно място, искането за присъждане на разноски от страна на ответника е неоснователно, тъй като съгласно ТР № 2 от 03.06.2009 г. на ОС на ВАС по тълк. д. № 7 от 2008 г., административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

По изложените мотиви, Административен съд София - град, Седми касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение, с което е отменено

процесното НП е законосъобразно и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Седми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение без номер от 28.05.2012 г., постановено по НАХД № 19571/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.